

[Torben Lund]

udvisningsafgørelse. Derfor er der ikke noget i vejen for, at domstolene i den konkrete sag ville kunne tage hensyn til, at den pågældende på et tidligere tidspunkt har været her i landet i ganske mange år og dermed har fået en ganske særlig tilknytning til landet. Det synes jeg egentlig kan være vigtigt at vi får sagt her fra talerstolen, men jeg har bestemt ikke givet noget tilsagn om at støtte lovforslaget i den ordlyd, det foreligger her.

Lenger (VS):

Må jeg sige til hr. Torben Lund, at det, jeg med tilfredshed konstaterede, var, at han var enig i indholdet, og jeg har ikke forsøgt at æde ham med hud og hår. Jeg vil heller ikke forsøge at gøre det. Lad os nu se, hvad hr. Torben Lund siger, når vi kommer til andenbehandlingen, men det afgørende er, at han stort set var enig i indholdet, sådan opfattede jeg det i hvert fald.

Så vil jeg sige til ministeren, at jeg synes, han har en noget speciel opfattelse af domstolene i denne forbindelse. Vi har konstateret, at der er et område, hvor selv anklagemyndigheden siger, at det er vanskeligt at finde noget i forarbejderne, som man kan bruge til at arbejde ud fra. Man kunne måske sige, at der var et område, hvor det ikke rigtig var klart, hvad man skulle tage stilling på baggrund af. Jeg synes, at ministeren vel i virkeligheden siger, at domstolene decideret skal lovgive, ved at overlade til dem at fastlægge en praksis på et område, hvor lovgrundlaget og forarbejderne er meget, meget svage. Det er ikke den opfattelse, jeg har af domstolene. De skal have nogle love at gå ud fra, og de skal have et grundlag at tage stilling på, men at overlade dem et stort set tomt område i en lang periode og så bagefter tage stilling til, hvad man vil gøre i den anledning, synes jeg er noget betænkeligt, for der vil jo trods alt undervejs være nogle menneskeskæbner, der bliver afgjort af de selv samme domstole.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Afskaffelse af retshåndhævelsesarrest).

Af Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 7/3 84).

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget fra venstresocialisterne er en genfremsættelse, og der har tidligere været en førstebehandling den 12. oktober 1983 af et tilsvarende forslag. Jeg gav dengang udtryk for, at jeg afviser forslaget. Jeg finder, det er ude af trit med det almindelige ønske i befolkningen om effektiv bekæmpelse og forebyggelse af ikke mindst de grovere former for kriminalitet.

Efter de gældende regler i retsplejelovens § 762 kan varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen kun ske, hvis sigtelsen er særlig bestyrket, og hvis der er tale om alvorlige former for kriminalitet. Som jeg fremhævede under den tidligere behandling af lovforslaget, er reglernes udformning udtryk for, at der skal udvises forsigtighed med anvendelsen af retshåndhævelsesarrest, og det er da også mit indtryk, at domstolene udviser tilbageholdenhed ved anvendelsen af disse regler. Efter min opfattelse vil det være helt uacceptabelt at afskaffe muligheden for at varetægtsfængsle af hensyn til retshåndhævelsen. Jeg tror, at langt de fleste ville finde det stødende for retssikkerheden, hvis man ikke kunne varetægtsfængsle f.eks. i drabssager og i grove voldtægtssager.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi endda har to lovforslag fremsat af regeringen, der vedrører retsplejeloven. Det vil altså sige, at forslagsstillerne, hvis de ønsker det, når vi nær frem til anden og tredje behandling af disse lovforslag, har mulighed for at stille æn-